

Φλωρίνης Ειρηναίος: «Το νέο εκκλησιαστικό έτος ας γίνει μια αληθινή καινούργια αρχή»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Ο [Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος](#) με αφορμή την 1η Σεπτεμβρίου και την έναρξη του [νέου εκκλησιαστικού έτους](#), απευθύνει ευχές και καλεί τους πιστούς να δουν τη νέα αυτή περίοδο ως «μια ευκαιρία να σταθούμε για λίγο απέναντι στον εαυτό μας» και να επαναπροσδιορίσουν τον πνευματικό τους προσανατολισμό.

Στο μήνυμά του, ο Σεβασμιώτατος τονίζει την ανάγκη να παραμείνουμε κοντά στην Εκκλησία και, μέσα από αυτήν, κοντά στον Χριστό, υπογραμμίζοντας ότι η Εκκλησία «δεν είναι ένας θεσμός αποκομμένος από την καθημερινότητα του ανθρώπου», αλλά «το Σώμα του Χριστού» και μια ζωντανή κοινωνία που προσφέρει ελευθερία, ελπίδα και ασφάλεια.

Ιδιαίτερη αναφορά κάνει στις δυσκολίες και την εσωτερική ανασφάλεια του

σύγχρονου ανθρώπου, επισημαίνοντας ότι η Εκκλησία αποτελεί «κιβωτό σωτηρίας», η οποία δέχεται τον άνθρωπο με τις αδυναμίες και τις πληγές του και τον καλεί σε μετάνοια και μεταμόρφωση. Παράλληλα, εξηγεί ότι Εκκλησία δεν είναι μόνο ο ναός, αλλά «τρόπος ζωής», που εκφράζεται μέσα από την προσευχή, τη λατρεία, τη συγχώρεση και τη σχέση με τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Αναφερόμενος στη διαχρονική παρουσία της Εκκλησίας, ο κ. Ειρηναίος υπογραμμίζει ότι, παρά τους διωγμούς, τις αμφισβητήσεις και τις δοκιμασίες, αυτή παραμένει όρθια, σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Δέρνεται από τρικυμίες, αλλά δεν ναυαγεί. Παλεύει, αλλά μένει αήττητη».

Καταλήγοντας, ο Σεβασμιώτατος εύχεται το νέο εκκλησιαστικό έτος να αποτελέσει «μια αληθινή καινούργια αρχή», με περισσότερη προσευχή, λατρεία, μετάνοια και προσωπική πνευματική προσπάθεια.

Αναλυτικά το ευχετήριο μήνυμα του Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίου για το νέο εκκλησιαστικό έτος:

Η 1η Σεπτεμβρίου αποτελεί για την Εκκλησία την αρχή του νέου εκκλησιαστικού έτους. Κάθε αρχή, όμως, δεν είναι απλώς μια αλλαγή ημερομηνίας. Είναι μια ευκαιρία να σταθούμε για λίγο απέναντι στον εαυτό μας, να δούμε την πορεία μας και να θέσουμε έναν νέο πνευματικό προσανατολισμό.

Μπαίνοντας στη νέα εκκλησιαστική χρονιά, η σημαντικότερη ευχή δεν μπορεί να είναι άλλη από το να παραμείνουμε κοντά στην Εκκλησία και, μέσα από αυτήν, κοντά στον Χριστό. Η Εκκλησία δεν είναι ένας θεσμός αποκομμένος από την καθημερινότητα του ανθρώπου. Είναι το Σώμα του Χριστού, μια ζωντανή κοινωνία προσώπων, που καλεί τον άνθρωπο να βρει ελευθερία, ελπίδα, ασφάλεια και, τελικά, τον δρόμο προς την αιώνια ζωή.

Η εποχή μας προσφέρει πολλές υποσχέσεις ευτυχίας. Συχνά, όμως, πίσω από αυτές κρύβονται μοναξιά, σύγχυση, φόβος και μια βαθιά εσωτερική ανασφάλεια. Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα η Εκκλησία εξακολουθεί να είναι μια κιβωτός σωτηρίας. Δεν περιμένει ανθρώπους τέλειους. Δέχεται τον άνθρωπο όπως είναι, με τις αδυναμίες, τα πάθη, τις πτώσεις και τις πληγές του, και τον καλεί να αλλάξει.

Αυτή ακριβώς είναι η δύναμή της. Δεν περιορίζεται στο να μας δεχθεί, αλλά μας προσκαλεί σε μεταμόρφωση. Μπορεί να πάρει τη σκληρότητα και να τη μετατρέψει σε πραότητα, την οργή σε συγχώρεση, την ιδιοτέλεια σε προσφορά, την απελπισία σε ελπίδα. Δεν ζητεί από κανέναν να φθάσει κοντά της ήδη καθαρός. Ζητεί μόνο να υπάρχει η θέληση για επιστροφή, για μετάνοια και για μια νέα αρχή.

Όταν λέμε Εκκλησία, δεν εννοούμε μόνο έναν τόπο. Δεν είναι οι τοίχοι ενός ναού ούτε η εξωτερική του ομορφιά. Εκκλησία είναι τρόπος ζωής. Είναι η σχέση μας με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, η προσευχή, η λατρεία, η μετάνοια, η συγχώρεση, η προσπάθεια να θεραπεύσουμε ό,τι μέσα μας πληγώνει εμάς και τους άλλους. Είναι το πνευματικό θεραπευτήριο στο οποίο ο άνθρωπος δεν καλύπτει τις πληγές του, αλλά τις εμπιστεύεται στον Χριστό για να θεραπευθούν.

Η Εκκλησία, μέσα στην ιστορία, γνώρισε πολέμους, διωγμούς, αμφισβητήσεις και πληγές. Κι όμως παρέμεινε όρθια.

Όταν πολεμείται νικάει.

Όταν την εχθρεύονται υπερισχύει.

Όταν την βρίζουν γίνεται λαμπρότερη.

Δέχεται τραύματα, αλλά ποτέ δεν θα πεθάνει από τις πληγές.

Δέρνεται από τρικυμίες, αλλά δεν ναυαγεί.

Παλεύει, αλλά μένει αήττητη.

Είναι καταδικασμένη από τον Χριστό να μην γνωρίσει ποτέ τέλος.

Αυτή η βεβαιότητα είναι και η δική μας ελπίδα στην αρχή της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς. Όχι απλώς να βρισκόμαστε τυπικά μέσα στην Εκκλησία, αλλά να επιτρέψουμε στην Εκκλησία να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο σκεπτόμαστε, αγαπούμε, συγχωρούμε και αντιμετωπίζουμε τον άνθρωπο που βρίσκεται δίπλα μας.

Το νέο εκκλησιαστικό έτος ας γίνει, λοιπόν, μια αληθινή καινούργια αρχή. Μια ευκαιρία να επιστρέψουμε περισσότερο στην προσευχή, στη λατρεία του Τριαδικού Θεού, στη μετάνοια και στην προσωπική μας πνευματική προσπάθεια. Να αφήσουμε πίσω ό,τι μας κρατά μακριά από τον Χριστό και να κάνουμε ένα ακόμη βήμα προς Εκείνον.

Γιατί ο πραγματικός στόχος δεν είναι απλώς να περάσει άλλη μία εκκλησιαστική χρονιά. Είναι, όταν αυτή ολοκληρωθεί, να είμαστε εμείς λίγο διαφορετικοί.

Καλό και ευλογημένο νέο εκκλησιαστικό έτος!